

MACEDONIAN A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
MACÉDONIEN A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
MACEDONIO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Tuesday 3 May 2005 (morning)

Mardi 3 mai 2005 (matin)

Martes 3 de mayo de 2005 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Коментирајте ЕДЕН од следниве

1. (а)

“Ангел”

Од вратика и невен ангелот влегува
во куќите, живот разгледува,
жени меѓу себе го делат,
од невидливост да го спасат, родат
5 и крај себе да го задржат како дете
а и старци кршат златни рамки
ангелот од рамка и кружна вода да го ослободат
горчлив и бос, чуден ангел, темнокос-
на бел коњ по небо и по земја бодиња
10 сам за себе и клуч и катанец, испушта
клуч, зовира степенот на тропите, се штрклее
во воздухот душата на добитокот,
лековитост за нероткиња да роди,
риба да проговори
15 и секој се подискачува во својата
свезда ангелот да го види, допре
изгреваат и свездите на живите
и меѓу тие ништи и брда, преѓа
од големите светлини на свездите
20 од живите и умрените, зедоа и му истакаа
видлива и невидлива облека
на Ангелот, - Сила што владее а не се троши.

песната “Ангел” од Радован Павловски , од Пат за в планина, 1985

1. (b)

чутуранга

Четворица сме, исто колку страните на светот: јас, жена ми, ќерката и синот: играме шах, не двајца, туку четворица и одеднаш. Четири играчи ги симболизираат страните на светот, годишните времиња, магичниот квадрат, а играта е древна, прастара индиска игра, се влечат исти потези, се избегнуваат замките на семиотиката, семантиката, така диши граматиката на чутуранга, а бидејќи секоја игра има свои правила, ред, победници и поразени, болно е сознанието дека токму ние најблиски по крв и месо сме тоа: победници и поразени.

Првиот потез: повлечен е одамна, сеќавањето е мачна работа, та не знаеме кој тоа прв почна и што значи првиот потез: син ми вели: идејата за играта е првиот потез, согласјето, на секого одделно и на сите заедно, жена ми: рационална секој пат, заговара практична приказна со ќерка ми дека играта почнала во моментот кога сме седнале наднесени над шаховската табла и од моментот кога е вклучена клепсидрата. Песочниот часовник густо ги реди секундите една до една со резок звук што шишти небаре се превртува змија заградена со оган и пишти оти и нема спас.

Четворица сме: јас, жена ми, ќерка ми и син ми: јас: маже со мустаќи, без власт, без сенка, со песна в раце од Давид Авидан, превод од хебрејски на Жени Лебл, понизок од жена ми, а таа не мора, ама се наведнува, се спушта со телото кога сме надвор и еден до друг, некако да се изедначиме, да го избегнеме подбивот, и велама, како успевааш, а не, вели таа, толкава сум. Тоа е нејзиниот прв потез: гледам во нејзината мила насмевка, во задоволството на иронијата, во играта, во фигурите што се вистински слонове и други животинки, мајмуни, војници, коњи. Во нејзините очи изгрева сјај, ја мести примката за орелот што врти некаде горе над нас и нишани. Мене ми бега мислата кон воздушните струи што вестат снег, кон трпките на мазното тело што гази снег.

од расказот “Чутуранга” од Крсте Чачански, Тајна Олаја, 2000